

AȘTEPTARE

(sau ZORI)

"Pâna la răcoarea zilei și până la lungirea umbrelor, întoarce-te..." (C. c. 2:17)

E timp de plecare dar nu-s pregătit
Mi-e mintea confuză și inima ceară
Și simt cum mă-apasă trecutul cumplit
Și-n tainica seară te-aștept să vii iară...

Aștept învierea din pulberi de chit
Spre-a inimii nouă de ani primăvară
Și-s umbră-n mirosul de tei ofilit
Și florile-n glastră s-au stins bunăoară...

Și-i liniște-n lume pe dealul cu schit
Și clopote-n zare încep să mă doară
Și toaca răzbate prin suflet proptit
Când încă te-aștept ca să vii primăvară...

Dar ochii mi-s tulburi și nu văd zenit
Nici buze, nici maci și nici lan de seară
Prin care răzbati înspre mine rănit
Cu lacrimi în ochi înainte de seară...

.....

Aș vrea să mă-aștepți în etern răsărit
Cu sufletu-n negură noapte povară
Și ochii să-mi vindeci și suflet rănit
În zori de-înviere Te-aștept să vii iară...
